

Az előfizetési ára:

Egész évre 5 ft — kr.
Fél évre 2 " 50
Negyed évre 1 " 25

Községeknek, körjegyzőknek és neptanítóknak:

Egy évre 4 forint, fél évre 2 forint.

Egész szám ára 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön: Barek J. és társa Erfurthban, Haenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Opalik G. L., Knoll Ignac Frankfurthban, Delek A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf Bees.

Magyarországon:

Eckstein Bernát Gáborger A. V. Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá”-ja Budapestben.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utcai levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőségbe, Nepomuk-utca 29. sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem a latnak vissza.

A katonai elem nálunk.

— Senki sem mondhatja, hogy Pécs városa bármikor is a katonaság iránt — hogy tetszetősén fejezzük ki magunkat — illoyalis lett volna. A polgárság nemesak a békés egyetértés kedvéért, hanem hazafias és alkotmányos érülettel áthatva, mindig tisztelettel viseltetett és viseltetik mai nap is államéletünk ezen egyik legkiválóbb tényezője iránt.

A város képviselőtestületétől kezdve a tanácsos át a legkisebb hatóságig, vagy közügyigazgatási közeget által az ugynevezett katonai érdekek nemesak kellően respektáltak, hanem — volt eset, hogy kelletén túl is — mindenek felett pártfogoltak; a társas életben pedig mindig a legszivesebben látott vendégek a katonatisztek s érettek, vagy miattuk a legkényesebb kérdések, vagy nyelvi differenciák is az ő előnyükre és a mi érzékenységünk esorbitásával intéztettek el, hogy még legkisebb látszata is eltűnjék a netáni ellen-szenyvenek és semmi disharmonia ne keveredjék a rokonszenv nyilvánulásába.

Minden áldozatot készséggel meghoztunk, a vendégszeretetet és szívélyességet is örömet elégezték társadalmi köreink, csak hogy a multból fennmaradt válaszal ledőljön. És valóban: a multban ejtett seb behagedése után a jó viszony szükségességének mindkét fél általi felismerésével a viszony mindinkább barátságosabb lön, a szívélyesség kölcsönössé vált. A tisztikar sehol sem hiányzott, szivesen hivatkozott arra, hogy jól érzi magát itt, a vendégszeretetet figyelemmel viszonzotta, bálok és multságok rendezésével szorosabbra fűzte a barátságot; emlékezünk, hogy a mostani zászabi katonai kormányzó mily szivesen időzött a polgári körökben és igazi népszerűsége tett szert nálunk, Romániából visszatérő ezredünk parancsnokát pedig városunk diszpolgárává tette az elismerés.

Csak e kordialis viszony következményeként lehet tekinteni a sátoztábor létesítését, a kaszárnya-ügy rendezését, a katonai kórház ügyében annyi éven át tanúsított türelmességet, a legújabb tüntetések alkalmával a katonai elem részéről tapasztalt tulkapások iránti elnézést és sok, a katonai érdekeket méltányló egyéb intézkedéseket és áldozatot.

De mit tapasztalunk néhány év óta és főleg a legutóbbi időben?

A barátságos viszony meglazult, mert a katonai elem félrevonul, gondosan kikerüli a polgári elemmel való szorosabb viszonyt, tár-

sadalmi köreink meghívását vagy egyáltalán mellőzi, vagy ostentatíve kegyelemből fogadja el, úgy szolja külön statust kezd képezni. Alig van nap, mely egy-egy meglepetést ne hozna s ezzel a választó fal mindinkább magasabba emelkedik.

Kiindulva a jó egyetértés szükségességének elvölől és indítatva azon tiszteletlöl, melylyel a hadsereg iránt minden alkotmányos érületű polgár viseltetni tartozik, mely tisztelet egyes tapintatlan kezek miatt tisztán nem szenvedhet, méltán feltehetjük e kérdést: ki a hibás?

A polgári elem nem, mert ez ma is engedékeny, előzékeny, sőt elég türelmes is. Még néhány nap előtt is annyira loyális volt a városi hatóság, hogy eltűrte a katonaság összpontosítását és őrzáratozását; pedig ez be sem jelentett és így teljesen önkényes volt. Ma is előzékeny a társadalom, mert nemesak meghívja, de valóságosan esalogatja azokat, kik nem egyszer minden ok nélkül mellőztek bennünket s csak a legutóbbi napokban is a jogászbálon négy tiszt volt jelen s ezek megjelenése is, mint tudja van, bizonyos előzmények elsimítása után ejtett meg. A nőgyeleti álaros bálon szintén kevesen jelentek meg. És ezt épen nem lehet a véletlen esélyének betudni; biztos jele ez érdekeltenség az ősszertartó kapocs lazaságának. Számítalan jelet sorolhatnánk fel a katonai elem elkülönített álláspontjának és tartózkodó magatartásának bizonyítására; de hiszen mindenki ismeri a helyzetet. Vagy például mi szüksége van az elkülönített menage-kosztolásnak s a menage-kaszinó hermetice elzárt bankettjeinek? Miért kell mellőzni a hatóság, vagy mi több: a főispán törvénybiztosította jogait a biztonsági rendszabályoknál? Miért szorították meg mindinkább a katonai zenekar nyilvános működése? Mi ok kívánta a Christen-féle ügy elmergesítését, holott az esirájában egy kis jóakarattal mellett feltűnés nélkül elintézhető lett volna? És miért maradnak el a mindenkor szivesen látott tiszt urak báljainkról, multságainkról?

A jelenleg divó elkülönítési rendszer teljesen érhetetlen, politikai szempontból okadatolatlan, mert nálunk még a tüntetések alatt sem nyilvánult tisztikarunk ellen a legkisebb ellenszenv sem és végre is ezen ügy a legfelsőbb helyről kijelölt irányban közmegeledeésre elintéztetett.

E kivételes állapot azonban nem maradhat így, mert arra épen semmi szükség sincs és a tisztikar nagy részét bizonyára szintén

feszélyezi a dolog és maguk leginkább resztelik ez exclusivitást.

De társadalmunk elég művelt és elég jogosult arra, hogy megvárja, megkövetelje, miszerint a tapintatlanul összekuszált szálakból egy jó egyetértés — a hibásak kiválasztásával — győzedelmes kibontakozzék, mert hát igaz: a politika savanyu kenyér, sok türelemre kényserít, a békesség kedvéért minden áldozatra képes az ember; de a tapasztalt félrevonulás és mellőzés ellenében nem a lemondás, vagy a meghunyászkodás az egyedüli óvszer; újtapintatlanság, póffeszkedés, vagy eszélytelenség ellen van elég megtorlási mód s a társadalom bír annyi joggal, hogy azokat, kik fitymálják, vagy keveslik őt — ugyanily bánásmódban részesítse.

Azt hisszük, elég volt reá mutatni a megtorlás lehetőségére s azok a körök, honnan a követendő irány kiindul, megértendik, miszerint a régi jó viszony helyreállításának és a netáni félreértések tisztázásának ideje megérkezett. Mi ugyis nagyon megtanultuk a — felejtést.

— Baranyavármegye évnegyede rendes közgyűlése, mely 10-ikén a. e. 10 orakor tartott, nem igen mondható érdekesnek. Perczel Miklós főispán az ülést megnyitván, az autonómia jó hírve szempontjából hibáztatja, hogy a választmányi üléseken a tagok alig jelennek meg, kiket is kötelelenségük pontos és lelkiismeretes teljesítésére int. — Az amspáni évnegyede jelentés különösen hangsúlyozza a közbiztonság bizonytalanságát megérkhen, melyre vonatkozólag a főispán maga részéről is kijelenté, hogy esendőségünk nem elegendő, mert alig van megyénkben 10 oty esendőr-állomás, melynek állománya — ezt saját tapasztalatából mondhatja — teljes volna. Emlelté továbbá, hogy beszélt ez ügyben egy a esendőr-égi főparancsnokkal, mint a kerületi ezredessel, kik a esendőség szaporítására vonatkozó változást községesnek nyilatkoztak, mi már legközelebb, legközelebb azonban a jövő évre mindenesetre megtörténik. — Ennek sürgetésére a belügyminiszterhez felterjesztés intézték a megye részéről. — Arvaszéki únikké megválasztott az ezan állásra egyedül jelentkező Baross Kálmán; első aljegyzővé Benyovszky Manó; ezután a főispán dr. Bors Lajos németbolyi gyakorló orvost tiszteletbeli járás-orvossá, Koszits Kamillt arvaszéki jegyzővé, Perczel Béla közigazgatási gyakornokot pedig, ki Pécsváradról a központba helyeztetett át, tiszteletbeli aljegyzővé nevezte ki. — A szegénypanzárakra vonatkozólag határozottat, hogy ezek községenként kezelendők — mit a községek is kívánók. A főszámvévo utasított, hogy a megyei gyámpenzárakról kimutatást készítsen, a mely községenben pedig szegénypanzár nem volna, az ott — a törvény értelmében — letesítendő; a községi pénztári kezelés és számvitelre vonatkozólag pedig szabályrendeleti tervezet készitendő és március közepéig beterjesztendő. — Az unjonozási, előfogati és levél-

hordói díjakra vonatkozólag hosszabb vita keletkezett. Szily László felolvastatni kéri erre már előzőleg tett indítványát, melyben, tekintettel arra, hogy a megnevezett előkora egyes szolgabírák pótdókat vetnek ki, pótdókat pedig csak a megye vehet ki, az ily pótdók kivételét megtiltatik. — Az unjonozási költségekre határozottat, hogy azok járásonként, lélekszám szerint 150 frtban vetteknek ki, mely összeghez még helyiség-bérel 50 frt számítandó, a siklósi járást kivéve, hol helyiség kibérlése nem szükséges. Az előfogatokra vonatkozólag határozottat, hogy az előfogati váltás megszüntetése és ez ügy végeleges rendezése céljából a szolgabírák az utolsó 3 évi előfogati szükségéről kimutatást készítsenek és hogy ez ügy végeleges rendezését a szükséges előfogatokra — mint eddig — egyes vállalkozókkal szerződjenek, e szerződések azonban a megye által jóváhagyandók. — Végül a levélhordó díjakra vonatkozólag Szily László felszólalásával, kinek ez egész ügyre vonatkozó kezdeményezése polgártársainak legteljesebb elismerésére méltó, határozottat, hogy a rendszeresített különlők megszüntetnek, az ily célú rendkívüli kiadások azonban a szolgabíráknak megtérítendők. — A megyei országot nem mint körémetek, Főherceg-Laktól egyenesen Kissfaludig, hanem Baánon át fog folytatatni. — A megyei gyámoltak és gondnokoltak épületi ott biztosítandók, amely társulat legelősebb és legelőnyösebb. — Herceg-Mároki községenek nem engedték meg, hogy 15 holdnyi ingatlanát a r. k. iskolának ajándékozza, ami felesleges is. Elég, ha a földbirtok haszonélvezeti joga engedtetik át az iskolának. — A Sellye által alkotott vásári szabályrendelet — miután ilyenek alkotására a községek nines jogosultsága — nem fogadtatott el. — A községi és körjegyzők díjszámba a kataszteri munkálatokért jóváhagyott. — A eselődíjváltási időre vonatkozólag bevaratik, míg az ez irányú megkeresésre a szomszéd törvényhatóságok válaszolnak. — Kranz Lipót büködi lakos szállító ajánlata a szerződés meghosszabbítására nem fogadtatott el.

Pár szó.

Lapunk mult számában foglalt „pár szó” című unjonőségunk, melyben konstattáltuk, hogy a „Fünfkirchner Zeitung” egy általunk igen tisztelt városi bizottsági tagnak a közgyűlésen tett s „ugy mondják”-on alapuló nyilatkozatát reklámul használta fel — mit tennie annál keveseb lett volna szabad, mert ama kérdéses nyilatkozat nem reklám-alapul volt számba s nem is leléli meg a tényállásnak — annyira felkavarta ellenünk epéjét, hogy azt nem is tarthatta magában, hanem szombati számában „Einige Worte an die Adresse des Pécs” című unjonőségba önté ki.

Aki haragszik, annak nines igaza, s akinek nines igaza, az gorombáskodik. Ezt a két mondat a „Fünfkirchner Zeitung” velünk szemben tanúsított eljárása az elegen tul igazolja.

E goromba és minden tisztességet lábbal taposó, személyeskedő támadást bátran hallgatással mellőzhetnők s ha ezt nem teszük, korántsem azért történk, hogy a „Fünfkirchner Zeitung” gal vitába elegyedjünk — ezt eddig sem cselekedtük s küllöben is: goromba emberrel s így goromba hirlappal nem lehet vitázni — hanem azért, mert egyet-mást szükségességnek tartunk elmondani.

A „PÉCS” TÁRCAJA.

Hej, de hangos . . .

Hej, de hangos a Becsali csárdát! Fúrge pohár, szilaj nóta járja; Pohár mellett, cigány mellett, Betyárokkal énekelget Koresmárosnak kölényszemű lányá.

Húzd rá cigány, hadd szóljon a nóta Itt egy százas, ez legyen a kóta. Bogár Imre az én nevem, Van száz gulyám, száz ménesem — Elég nagy még az alföldi róna.

Barna kis lány, kölényszemű rózsám, Hogyha szeretsz, simulj ide hozzám; Két szép szemed moolyáért, Piros ajkád egy csokijáért Az égről a csillagot lehoznám.

Hej, koresmáros, mig borod van, hozzád, Te meg cigány, mig nóta van, húzzad; Húzzad, húzzad, húzzad addig. Kivilágos kivirradtig — Hadd tudjak, hogy Bogár Imre mulat! —

— Hej, de esendes a Becsali csárdát! Se vig pohár, se nóta nem járja Barna kis lány beteg, fázik, Hó-párnája könyvtől ázik . . . Bogár Imre a szírlom házába!

Balog István.

Jogászbál.

Jogászbál . . . Mindig elérzékenyedem, ha ez a szó tollam hegyére akad; a meghívó igazán komorrá, búsongóvá tesz.

De hogy is ne! egy darab multat idéz fel az emlékezetemben; egy darab multat és pedig a legjavából: az aranyos, szép ifjuságunk legszebb napjait derült égvel, reményeivel, örömeivel. Az elnyomatás ideje végéhez közeledett, már-már derengeni láttuk az alkotmányosság napját, a tüntetések láza elkopott mindnyájunkat, újat-orejét, apraját-nagyját, a nemzeti lelkesedés, a hazafias szellem szárnyain valóságosan repültünk előre, csak előre — de ne tessék hinni, hogy akár keringő, akár gyorspolka tempóban.

Akkor — egy jogászbál! Hét vármegyére szóló esemény volt az, melynek méltó leírását csak Vas Gereben adhatná az ő sajátágonos tómor és zamatos nyelvzetével, nemzeti sajátásgaink legkisebb porcikájában való ismeretével. Nem hiába emlitem épen most az én kedvenc regényírómat, hiszen épen egy jogászbál alkalmával arattam tőle dicséretet azért, mert tíz félig elmondott anekdotáját szája ize szerint tudtam folytatni és bevégezni.

Akkor egy jogászbál! . . . Nem volt akkor szó katonazenéről, de hát nem is voltak Mars fiaí hivatalosak; ha pedig azok lettek volna, a visszautasítás, mellőzés, vagy meg nem jelenés valóságos „casus belli” lett volna. Szókökut se volt — a magasra csapó hazafias szellemet és jó kedvet nem hiteni, hanem hevertei törekedtünk. Fecskefarku frakkról, lakkos topánkáról, meg pofon csapott kalapról csak a rossz lelkiismeret mert álmódolni; már pedig tudvalevőleg a rossz lelkiismeret akkor csak a nemetnél divott. Meghívóra se volt szükség, mert már a birre, hogy jogászbál lesz, az egész vidék — tíz

megye színe-java — betölté a termetet és ott mulattolt legalább is három nap és három éjjen át közbelközbe egy-egy hazafias gyűléssel, vagy „tizenkét évi szenvedést” hirdető tüntetéssel frisztvén fel a kedélyeket. Deficitről sem lehetett szó, mert csak úgy hulott a bankó, mint a jötevo eső nyár derekán, aztán az elnök se fizetett mással, mint táradhatatlan táncolással, meg szilaj jó kedvvel kivilágos-kivirradtig és még azon túl is . . . no meg azzal a kedves, előzékeny, udvarias bánásmóddal, mely a magyar gavalér ember szokása, kinek fögondja mindj, hogy „fiúk! aztán petrezselymet egy leány se áruljon, a szép azért, mert szép, a többi pedig — épen azért!” Benn lebzselni a teremben táncolás nélkül, vagy épen fitymálni, vagy játszani a lenézót — ez nem volt szokásban, mert hát akkor nem voltak fiatal-öregek, hanem az öregek voltak valóságosan fiatalok. Az se történt meg, hogy a rendező ur kitérjen a belépő nő kiseretétől, mert épen nem az ő „koteriájabeli virág-szálat” kellene karjára fűzni — arról meg már épen nem szólok, hogy a csárdást nem a terem közepében úgy csupa türetnéből, vagy hecből mutatványképen táncoltak, mert hát van abban a táncban alkalom a kellem, csin és szép modor kifejtésére is, de át kell érezni; az affektáció rögtön kiválik belőle.

De hát miért rajongani a soha vissza nem téro multon, mikor a mostani jogászbálért is tudnak epedni, rajongani, sőt lelkesedni is; és szó a mi szó: a szombati jogászból „méltó utódja volt feledhetetlen elődeinek,” már tudnillik a rövidebb idejű generációt véve alapul. Aztán nem is az a döntő: mit szólnak mi, hanem a kérdés az: „mit tesz az a s s z o n y i n y e l v e n — jogászbál?” A mamák, meg a kisasszonykák nyelvén.

Hogy mint vélekednek a mamák a jogászbálok-ról, ezen első kísérletű próbaelődásokról, azt indiskréte dolog lenne elmondani és a válasz, ha egyáltalán n illt lehetne, három irányban mozoghatna: vagy

részben attól függ, kik voltak jelen, vagy helyesebben, kik nem voltak jelen. Az első irány az ifjusághoz szól s e tekintetben „kitünően sikerült a bál.” A másik irány a jövő auspiciumait véve mérlegre — nekünk, tapasztaltaknak telet s akkor már a siker nagyon ingadozóknak látszik és a bírálat e refrainnel végződik „ja die liebe Jugend, man muss sie austoben lassen.” A harmadik irány otthon, vagy egy „mi nők egymás között” nyilvánul, de ezt nem szabad jellemeznem, ezt feszegetni, az igazi indiskréció lenae.

A kisasszonyok véleménye, bár mindig ugyanaz, a legérdekesebb s valóban mi is érdekelhetne bennünket inkább, mint az ő véleményük, olvasóink pedig bizony szintén szivesebben veszik egy rózsapiros szácska itéletét, mint egy komor, megcsontosodott, minden kákan esomót kereső újságíró bírálatát. Az ő egyhangu itéletük szerint pedig egy jogászbál fenéséges egy mulatság, mert hát változott légyen a világ bármiként is s ha lépté is a magyar nemzeti kontósét, ha nem hull is bankó eső, a jogász, a magyar jogász mindig derék, helyre egy legény s a jogászbál — az első szárnypróbálgatásnak titokzatos színhelye — valóságos gyönyörűség. Az aranyos ifjuság vágyai, örömei, reményei teszik boldoggá az élet változait még nem ismerő sziveket. Ki törődik azzal: sokan, vagy kevesen voltak-e? csak ha „ő” — vehető egyes, vagy harmadik személyre, vagy mindkettőre — jelen volt! A hitalság üdesége teszi mindenki előtt élvezetessé a bált, még azok előtt is, kiknél e zomán-cot régen lekopattata az idő. A jogászbál elkerülhetetlenül folyóseges jó, a teremtés nagy művének formaszertintí sokománya.

A bál tehát sikerült, az, hogy a már-már veszendő ügyet egy házas ember vette kezébe, semmit sem vett el a bál értékéből, sőt emelte érdekességét; meg kell adni, hogy lelkesen vitte az ügyet és mint „vállalkozó szellemű” ember — értett a dologhoz. És így az a „hallatlan” esemény is, hogy a jogászok

ról. Keresetlen szép előadás, élénk képzelem, széles ismeretek és a mi a szerző jellemző sajátja, naiv humor üdvözlő műveiben az olvasót. E két kötetnek a szellemi élvezeten és hasznos tanulságon felül, amelyet az olvasónak nyújt, még az az előnye is van, hogy a legtöbb olvasónak a legszebb s legújabb reminiscenciákat ébreszti föl ama helyek iránt, amelyek már megfordult, vagy amelyeket még látni óhajt. Ritka író képes egyes országok, városok, vidékek iránt a kíváncsiságot, érdeklődést oly fokban felébreszteni, mint a szerző, aki közvetlenségével mindig hat, költészetének melege mindig hódítani képes. A ki a szerző művének két első kötetét már bírja, el ne mulassza e folytatágot újabb 2 kötetet megszerezni, — amely különben teljesen önálló és magában is független egészét képez. A csinos kiállítású 21 ívre terjedő két kötet ára 1 frt 20 kr díszes vászonkötésben 1 frt 80 kr.

Budapestben „Érdekes könyvtár” címmel egy valóban érdekesnek ígérkező irodalmi vállalat indult meg 1. hó 10-én. Az „Érdekes könyvtár” körül a legjellegesebb írók csoportosultak, kiknek az a céljuk, hogy a magyar közönség jeles műveket a szokottnál olcsóbb áron szerezhessen meg. Az „Érdekes könyvtár” ki fog terjedni a bel- és külföldi irodalom legértékesebb termékeire. A legelső kötet Kleist Henriknek, Schiller mellett a legkitünőbb német drámaíróinak híres színművét: Heilbrunn Katicát, Revicky Gyula nagytehetségű költőnk fordításában közli. A második kötet Chamisso világhírű művét Schlemil Peter csodálatos történetét tartalmazza; fordította és bevezette Kormos Alfréd; a harmadik kötet a „Säkkingen trombitás” fordította Luby Sándor. Az „Érdekes könyvtár” az által is érdekes lesz, hogy tudományos és szakmunkákat is nyújt közönségének. Évenként tizenkét kötetet ad az „Érdekes könyvtár”, előfizetési ára tekintve elegáns kiállítását s belbecsét, rendkívül olcsó; egy negyedére 1 frt, felére 2 frt, egy évre 4 frt, mely összeg az „Érdekes könyvtár” szerkesztőségének Budapestre, Revay-utca 8. sz. küldendő.

Vegyes hírek. Gerich Endre dr. petrováci orvos eljegyezte László N. majsai földbirtokos leányát. — A legújabb adatok szerint a földkerekségén minden percben 67 ember hal meg, azaz egy évben 35 millió. A születések száma percenként 70. — Szívós Albert nagykorúsi ügyvéd meghalt múlt hó 20-án, 54-ik évében. — Prosch Béla meghalt Zala-Egerszegen m. hó 27-én, 34 ik évében. — Márczy Károly kir. mérnök meghalt Zala-Egerszegen december 25-ikén, 71-ik évében. — Marton Lajos szabasi berli előléjja az összes takarmány-fészlettel karácsony előestéjén legett. — Pollák József kaposvári kereskedő eljegyezte Schön Kálmán fotósdiás leányát: Irmat. — Szilágyi Gergely szegszárdi csendőrhadnagy Szekes-Fehérvárra, az ottani csendőraliszti tanzászlóalj parancsnokává helyezettett át. — Novák Sándor dr. Tolnarmegyei tiszteletbeli aljegyzője magyar nemességének épségben tartásával a „vasárhelyi” előnevet kapta. — Fried Bernát meghalt Simontornya 79-ik évében. — A szegszárdi izraelita hitközség elnökévé Braun Bernát dr. választották meg.

A január 8-án tartott jogaszbál alkalmával befolyt felülfizetések: Nadasi Nadossy kaména 150 frt, Antal Gyula dr 22 frt, Perzel Miklós 10 forint, Szauer Gusztáv 10 forint, Driesz Lajos 8 frt, Jeszenszky Ferenc, Erőth János, Herbert János 7-7 frt, Girk Alajos, Gradwohl G. ula és Ede 6-6 frt, Kónariés Karoly dr 1 db es kir. arany, Adinger János, Lukacs Adolf dr, Czierer József, Rébányai János, Priez József, Dulanszky Adolf, Szudi János, Dobszay Antal, Hinka László, Holubing Miksa, Szeredy József dr, Háberer Gáspár, Fraxter Béla, Sebaurek Bódog dr, Bors Emil dr, Németh Lipót, Fraxter Károly, Rath Matyas, Engel Adolf és fia, Bedó Károly 5-5 frt, Zákó István, Lammer Frigyes, Pich Antal 4-4 forint, Somsich A. dor, Valentin Ottó, Schlauch Imre, Dobszay Antal, Werner Magdolna 3-3 frt, Egy József, Egy Béla dr, Liki János, Bolgar Kálmán, Daempfl Sándor dr, Országh Lajos, Kammerer Ferenc, Vaszary Gyula, Zsolnay György, Nadassy István, Mutschenebacher Viktor, Szily László, Jeszenszky Ferenc, Kossuthy Ignác, Domján Zoltán, N. N., Schallhof Adolf dr 2-2 frt, Bantier Odón, Litrke Lajos 50-50 kr, Dehmann István 5 frt, Wachauer Károly 3 frt. — Fogadják a tisztelt adakozók egy bárdendzse, mint a segélyezőket öszinte köszönetét. Egy Drzsó, bárnok. Be r n á t h Béla pénztáros.

A kereskedő mint hazafi. Ritka tünet, mert eddig az volt az előtet, hogy e két fogalom nem fér el egymással. Fényesen begazolta az elnevező-jét Spiegel S. budapesti gyümölcs- és magkereskedő, Andrássy-ut 16. sz., ki mintegy 1 1/2 évvel ezelőtt azon kezdte vállalatát, hogy a magyar gyümölcsöt külföldön értékesítetre és szép jövődelmet hozott termelő közönségének. Midőn aztán kerti vállalatát kitünő és friss magyakkal felszerelve nagyobbja, igen természetnek találjuk, hogy e fiatal törekvő kereskedőt az egész hazának földművelő és kertészkedő közönségünk bizalma kíséri oly mérvben, hogy az országos gazdasági egyesület kertészeti szakosztálya dinnemagvai elárúsítását is rá bízta. Közönségünk az elmondottak után ugyancsak az ő saját érdekében cselekszik és önmagát tiszteli meg, midőn ezen hazai magzletet keresi fel tömeges megrendeléseivel; ha jól halottuk, Spiegel mindenkinek, a ki egy levelező-lapon kéri, ingyen és bérmentve megküldi igen csinos, mintegy 400 ábrával díszített árjegyzékét. Az országos kertészeti egyesület mult tavaszi kiállításán, melyen Spiegel három rendelt kiintézt nyert egyszerre, ő Felsége a király részéről is nagy kitüntetésben részesült; Spiegel gyönyörű csoportja feltünvén a királynak, Spiegel volt az első, ki nek csoportjánál ő Felsége megállt, nagy tetszéssel és behatóan megszemlélte és érdeklődéssel hallgatta Spiegel magyarázatait a legújabbszertü eszközök és gyümölcs-feldolgozó gépekről.

Törvényeségi csarnok. Polgári ügyek. Január 11-én Kissfaludy Imre tv. zéki bíró által előadott: Kovacs Erzsébetnek — Tarnó József elleni pere házasság felbontása iránt. — Torók Evának Lőrinc Sándor elleni pere házasság felb. iránt. — Kuvedsán Zsiván és társaiak Dorits Drágó és Fesztl György elleni újított perok a 759/1881. sz. a hozott ítelet egy részének hatályon kívül levendő helyezésére iránt. — Németh Béla ügyvédnek Pandurovits Mihán és Klein Károly elleni p r e ügyvédi díjak megállapítása iránt. — Németh Béla ügyvédnek Loda János elleni pere ügyvédi díjak megállapítása iránt. — Elmebeteg Obermayer Józsefnek szül. Hock Teréz gondnokság alá helyezési ügye.

Január 13-án Bogyay Pongráé tszéki bíró által előadott: Freud Adolf vb. Sonnenfeld Sámuel csodótömege elleni 77 frt 50 kr. és jár. iránti pere. — Durok Dávid Durok János elleni örökösödés iránti pere. — Kummer Antal és társa Kummer András és társa elleni örökösödés iránti perok. — Regénye község urbérés lakosainak közös legelő egyéni felosztása iránti ügye.

Büntető ügyek. Január 10-én: Kulcsár Józsefnek szül. Vinger Mária elleni lopás miatt. — Kohn Lipót ellen okirathamisítás miatt. — Kánizsai József elleni lopás miatt.

Január 12-én: Lécz Henrik és neje Frey Magdolna és Kolib Erzsébet elleni csalás miatt. — Csetőfi Kata elleni gyermekölés miatt.

Január 14-én: Révész Dániel ellen gyújtás büntette miatt. — Kovacs Kubak János és társai elleni többrendbeli lopás miatt.

Január 15-én: Sokacz Márkó és társa elleni csalás miatt. Bódi Péter elleni súlyos testi sértés miatt. — Taradán Jaksa elleni lopás miatt.

Január 17-én: Szabó József ellen súlyos testi sértés miatt. — Gosztola János elleni ugyansmiatt.

Január 19-én: Matyas Imre ellen súlyos testi sértés miatt. — Dóczy József és Bari Verona elleni tüzész okozás miatt. — Jakab József elleni lopás miatt.

Január 21-én: Hengl János ellen magáról okirat hamisítás miatt. — Lang Henrik elleni sikasztás miatt.

Január 22-én: Szinder Imre és társai elleni halált okozó súlyos testi sértés miatt.

Gabona-árjegyzék a Pécselt 1887. évi január 8-án tartott hetivásárról.

Table with 3 columns: 100 kilogamm, középszerű, legalábbiból. Rows include Buzza, Ketszeres, Rozs, Arpa, Zab, Kukoricza, Hajdina, Széna, Szalma.

A pécsi sertésüzem részvénytársaság heti tudósítása. Allomány: 712 darab kövér, — 629 darab félkövér — 195 darab sovány, — 226 darab súdó.

A bari sertésüzem részvénytársaság heti tudósítása. Allomány: 1369 darab sertés, — Ebből lelesre érett 151 darab sertés.

Szerkesztői üzenetek. Lapunk tudósított tiszta lettel kérjük, hogy a vidékükön előforduló egy-egy közönségi dolgotk s nevezetesen eseményekről gyors értesítést küldjen sziveskedjenek. Együttal kijelentjük, hogy vidéki — nagyok, vagy kisebb központok lakó tudósítóinak, különösen tanítóknak, jegyzőknak, ha a tudósítást tiszte valószínűnek, szivesen adunk tiszteletbeli díjat.

Névmas. Szemléltetnek továbbra is tudósításra? Laptalajdonos: Felelős szerkesztő: Fekete Mihály. Feiler Mihály.

Nyit-tér. (E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.)

Sovargó menyecskének! Meghívás elkészen érkezett. Kérek — lehetőleg magánhelyre — más találkozást. p.

Dr. Tolnai Vilmos orvos, sebésztudor, szülés és szemorvos. rendel naponként d. e. 11-12. d. u. 3-4 óráig. Szegénysorsukat ingyen gyógyít.

Lakik: Irgalmas-utca 2. sz. I. emelet.

Arany-Expeller és egyéb ellen ajánlott számos háziszerek között meg is csak a valódi Horogonyi-Pain-Expeller a legvalóságosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer hanem egy teljesen megbízható, orvostag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes nyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitünik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral féltéset más gyógyszereket próbált meg, megint csak a régi jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Epen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csuszos fájdalmak, tagszakadások stb., mint a fő-, fog- és hatfajás, oldalművelések stb. a Pain-Expellerrel eszközölt beidőzölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 olesó ár a szegényeknek is hozzáférhető teszi, míg másrészt a számos siker a felül kezeskedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utángaztoltak azonban óvakodni kell, s csak a „horogonyi”-jellet elatott Pain-Expellerrel fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany országhoz Prágában, Nollaplatz 7. Kaplato a leg-több gyógyszerárban.

Pécselt. Traub B. és társai. Legnagyobb kivitelű áruraktár Brünben. TURETÖSEK JÁNOS. Brün, Bonnergasse 1, Gróf Mitrovsky-féle palota. Iroda és raktár: Friedhofgasse 5. sz. szállit utánvetellel a legutonyosabb áron.

Table listing various goods and prices: 10 méter Caschmir, 10 méter három nyútos, 10 méter kalmok, 10 méter ruhabarchet, 10 méter hazi-köntös-szövet.

Gyapjuszövet maradekok. egy nadrágra, 115 cm. hosszú, sötétes színű, jó téli minőségű, egész maradek 2.40. egy egész öltözetre, 320 cm. hosszú, 7/8 széles, téli szövet sötétes színben, egész maradek 6.50.

Palmerston, egy félkabátba vagy női kabátba ha zslándó, kék, barna vagy fekete színben, egy férfi félkabátba 2.0 cm. hosszú 5.50.

Loden, tiszta gyapjúból készen, 7/8 széles, minden színben, 180 cm. egy kabátba, az egész maradek 3.60.

Peruvien és Doskin, fekete, a legtisztább gyapjuszövetből, 7/8 széles, igen finom minőségű, eredeti színű, legelősebb ár mérekenként csak 2.65.

Szabászati kellékek. Kloth Italia, fekete, sima és csikos, 7/8 széles 1.10. fekete pamutszövet, 7/8 széles 50.

Satín, finom világ s stráf, barna és ujbbélesnek mértként 0-05. Schirting, mellény hát béllésre fényűvel, mérekenként 24.

Table listing various goods and prices: 1 maradek (0-12 méter) futószőnyeg, 1 jutta-függöny, 1 jutta-készlet, 1 ripsz-készlet, 1 ejszi ágyszőnyeg, 1 lepedő, 1 szalmazak, 1 drb kanavász, 1 drb damasztaradek, 3 abrosz, 6 asztalkendő, 6 törülköző lenmasztól rojtokkal, 6 törülköző lenből, 12 zsbkendő, 3 női ing, 3 női ing erős vaszszóval, 1 ejszi-köntös, 3 női nemez-kabát, 1 női gyapjú-köpeny, 1 Angora-köpeny-kendők, 1 Jäger-fele ing, 1 Jäger-fele nadrág, 1 női alszoknya, 1 angol utazó plaid, 1 klttaui serf-ing, 3 pár alsónadrág, 3 pár harisnya, 3 atlassz nyakkendő, 3 női köntény, 3 pár női fél-harisnya, 1 drb házivászon, 1 drb siffo, 1 drb hamburger, 1 drb promizti barchet.

A meg nem felelő cikkek azonnal visszavételnek és a pénz visszaküldetik. Tíz frton felüli megrendelésekért a szállitási díjat a cég fizeti.

Finom pezsgő-borok. Aubertin & Co. Chalons. Laposy és Társa. Budapest, Gizella-ter 1-ső sz. Egyetem-utca 2. sz.

Brünni kelmeket. SIEGEL-IMHOFF. Szeged, Széchenyi-ter 10-ik szám.

Singer varrógépek. Weidlinger Zsigmond. Peccs, Szechenyi-ter 10-ik szám.

NEUSTEIN-FELE SZERZSEBET vertisztító LABDACOK. Minden hasonló készítményekkel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacokat, mentesse minden ártalmatlan anyagot a legnagyobb eredményt felhasználva az aitést szerek becsésgével könnyen használhatók és vértisztítók egy gyógyszer sem kedvezőbb s amellett egészen ártatlanabb szerkekedéseket.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete. Budapest, Dorottya-utca 1. sz. Alapított 1844-ben. — Részvénytőke 5 millió forint osztrák értékben. Évenként 3 huzás! 1887. évben főnyeremények: Február 1-én: 100.000 forint osztr. ért. Junius 1-én: 200.000 frt osztr. ért. December 1-én: 100.000 frt osztr. ért.